

**CONCILIO||RVM QVATVOR GENE=||ralium. Niceni.
Constantinopolitani. Ephesini. et Calce=||donensis. Que
diuus Gregorius magnus tanq[uam]|| quatuor Euangelia
colit ac veneratur.||**

Merlin, Jacques

Coloniae, 1530

VD16 M 4842

Decreta Simplicij pape.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72934)

ire sniam. Ingenu⁹ eps Ebredunensis dixit, Mihi q^q eadē de oib⁹ pub⁹ snia ē, q^q me ipse cōstringo, ne qdā me vnq^q de his q^q sunt iterdicta tērent, q^q noui statū & p⁹essione meā De ceteris etiā cēseo, vt quisq^q trāsgressor extiterit, sciat se ecclesiasticę regulę laqueis innodari, & reatu apostolicę sedis incurrere. Paulus eps aquæ viuę dixit, Ego q^q simili me lege cōstringo. Et de ceteris q^q trāsgressores fuerint pariter cēseo, nec eis sine piculo sui quicq^q tale tētare liceat, qd me rito debeat vindicari. Primus eps ecclesię Atellanę dixit, Hoc & ego cēseo eē obseruādū. Pallidius eps ecclesię Salpinę dixit, Nihil me cōtra disciplinā ecclesiasticā vel statuta scōr⁹ canonū factuz eē polliceor. Tyberius eps eccle. Sabinensis dixit, Profiteor me statuta sedis aplice in oibus custodire. Et si i eccleā mea clericoz aliquē cōtra pcepta scōr⁹ canonū dephēdero, aut mulierē dixisse, aut duas hīe vxores, ab ecclesiastico officio separe. Ab vniuersis dictū ē epīs, Snias fratū oēs sequamur, oēs cōfirmamus, & obseruādas eē decernimus. Exaudi Chrē, Hilario vita, dictū. vi. Quę male admissa sunt, p te corrigant, dictū. viij. Qd nō licet, nō fiat, dictū. viij. Hilarius eps ecclesię vrbis Romę synodo pūdes dixit, Qm p⁹sentis definitiōis, formā q^q secūdū scōr⁹ statuta est sniam, in oīm ecclesiāz notitiā peruenire decreuimus, ne cuiq^q pro sui possit ignoratione licere, qd nō licet & dēre, gesta notarioz sollicitudo curabit.

Incipiunt decreta Simplicij pape ad

F Zenonē Spalensem Ep̄m de cōmissa vice apostolicę sedis, Ilicitissimo fratri Zenoni, Simplicius. Plurimoz relatu cōperimus dilectionē tuā feruore & spūs sanctitate ecclesię gubernatorē existerē, vt naufragij detrimēta deo autore nō sentiat. Talibus idcirco gloriātes iudicijs cōgruū duximus vicaria sedis n⁹ te autoritate fulciri, cuius vigore munitus, aplice institutiōis decreta vel scōr⁹ terminos patz nullo mō trāscēdi p⁹mittas, qm digna honoris remuneratiōe cumulāndus ē, p quē & i his regiōib⁹ diuinius crescere innotuit cult⁹ Deus te icolumē custodiāt.

G Epistola Simplicij pape ad Iohānē Rauennatē ep̄m. (frater charissime. I q^q eēt intuitus ecclesiasticę disciplinę, vel si qd apud te sacerdotalis modestię tenerē nūq^q plectibiles ppetrarēt excessus, a qbus si nullo te p⁹na: regulaz poteras cōtinere pcepto, saltem sanctę memorię pdecessoris tui fueras reuocādas exēplo. Qui cū faciendo pbr̄m minus deliquisset inuitū, sēserat tñ dignū p tali vsurpationē iudiciū, Vbi ista didicisti, q^q in fratre & coep̄m nostrę Gregoriū, nō electiōe, sed inuidia ppetrasti, quē inaccessiblei violētia p⁹rahi ad te passus es atq^q vexari, vt ei honorē tantū nō p animi trāquillitatē, sed p amētiā sicut dicēdum est irrogares. Neq^q em talia potuissent fieri sanitate cōsiliij, nolumus exaggerare qd gestū est, ne cogamur iudicare qd dignū est. Nā priuilegiū merē amittere, qui pmissa sibi abuti p⁹tate. Sed vna nos ratio facit eē snia mollioris, q^q maluim⁹ te fratre & coep̄o n⁹o, p⁹cepto referēte cognoscere, nō nris l⁹is, ppter opprobriū publicare. Nā scādala cuius autor agnosceris, ita moderatio n⁹a cōpescuit, vt frater & coep̄s meus Greg. quē nō p⁹ectū constat esse, sed pulsum, nullā cām, sicut petijt tecū habiturus, Mucirēsem gubernet ecclesiā, & cōtuberniū spiritale qd sortiri nō oportebat inuitū, nō recuset amplecti Cui si qd negotij forsitā emerferit nostrū ex eo vel cōtra eū petat examē. Necessitatibus etiā, quas faciente te cōpelliūt sustinere, hac definitiōe cōsulimus, vt resuso p⁹dio qd ante annū sibi datū eē cōmemorat, atque ad ecclesiā Rauennatē reuerso Possessio in Bononiēsi. XXX. solidoz, redditus liberoz sine dubitatione tradat in diē. s. vitę eius, saluo pprietatis iure Rauēnatis ecclesię, ad quā post p⁹dicti obitū reuertet. Qd si nō fuerit nostris partiū cōstitutis, qd post trāsgressiōnē maneat, cōtuma cē ipse ppendis. Denūtiamus aut, q^q si post hac quicq^q tale psumpseris, & aliquem, seu ep̄m, seu pbr̄m, seu diaconū inuitū facere forte credideris, ordinatiōes tibi Rauēnatis ecclesię vel Emilianensis noueris auferendas. Data. III. Calē. Iu. Seueriano viro clarissimo consule.

H Epistola Simplicij pape ad Florentiū, Equitiū, & Seuerę ep̄os. Simplicius eps, Florētio, Equitio, & Seuero ep̄is. Relatio nos v⁹z dilectiōis instruxit, & gestoz serie intimauit, Gaudēsū Aufunēsis ecclesię sacerdotē cōtra statuta canonum ac n⁹a pcepta ordinatiōes illicitas ppetrasse, qz illi totā penitus auferri p⁹cipimus p⁹atē Scripsimus em ad Seuerę fratrē & coep̄m n⁹m, vt si necesse fuerit, ipse in supradicta ecclesia cōsideratis patz regulis, hoc fungat officio, q^q ille abusus eē cōiunctus est, ita vt hi q^q illi cite ab eo sunt p⁹ecti, ab eccl⁹asticis ministerijs sint remoti. Simul etiā de redditibus ecclesię v⁹ oblatōe fideliiū qd deceat nesciēti nihil licere p⁹mittat, s⁹ sola ei ex his q^qta portio remittat. Duz ecclesiasticis fabricis, & erogatiōi pegrinoz & paupēz pfuture ab Ouagio pbr̄o sub piculo sui ordis ministrent, vltima iter se clericis p singuloz meritis diuidat. At vero ministeria ecclesię q^q alienata cōperimus reparare psumptor p⁹dicti fratris cōpellat instātia, cui etiā in hoc specialiter p⁹cipimus iminere, vt tres illas portiones q^q p trienniū dī sibi tātūmodo vendicasse, restituat, Data. XIII. Calē. Decēb. post cōsulatū Leonis Augusti.

¶ Simplicius Acatio.

Dilectissimo fratri Acatio, Simplicius. Cogitationū ferias nō habemus, nec em̄ q̄sece
re nōs causa p̄mittit, quā si relinquamus, Ch̄so dño nostro cuius interest, inexcusa-
biles sumus. Et miſ̄ est dilectionē tuā tot em̄is t̄pibus, & tot opportunitatibus
inde veniētibus, nihil nos de Alexandrina ecclesia, q̄ tā graviter quatit, instruere
voluisse, cū monere te, nec increpatio n̄ra defiterit, vt participata sollicitudine l̄ras meas apud
christianissimū principē, p̄sentibus tuā dilectiōis profēgeris alloquijs, & instituti veteris me-
mor in orthodoxorū defensionē nobiscū, sicut semp̄ incuberes, ne quisq̄ nostrū christiana ple-
be pereūte reatū deditiōis incurrat. Vnde hortamur dilectionē tuā, vt opportune atq̄ ipor-
tune pijs auribus insinuare nō desinat, q̄tenus Alexandrinę ecclesię pax optata reddat, & cele-
riter vigilātiā tuę prouētus inducat. Data. VIII. Idus Nouēb. Seuerino cōf. directa p̄ Restitutū

¶ Rescriptū Acatij ad Simplicium vrbis Romę archiepiscopum.

Domino sc̄dō patri archiepo Simplicio, Acatius. Sollicitudinē oīm ecclesiāz secūdū
ipostolū circāferētes nos indefinēter hortamini, q̄uis sp̄ote vigilātes ac p̄currētes,
sed vos diuino zelo sollicitos demōstratis statū Alexandrinę ecclesię certius requi-
rētes, vt pro paternis canonibus suscipiatis laborē pijsimo stillātes sudore pro his,
sicut semp̄ est approbatū, sed Ch̄s deus n̄ q̄ diligētibus se in bonū cooperat, n̄ris cogitatiōi-
bus infides, & vnā nobis in his mentē atq̄ eandē gloriā eē cognoscēs, omnē victoriā ipse p̄se-
cit, cōsortes nos cū trāquillissimo principe faciēs. Et Timotheū quidē decessorē spirantē pro-
cellas & ecclesiasticā tranquillitatē, sicut apparuit cōturbantē vitę subtraxit hūanę, dicens ei.
Tace & obmutescē, Petrū quoq̄ ab Alexandria more similis procellę surrexerat, dissipauit
atq̄ in æternā fugā sancto sp̄u flante cōuertit, vnū ex his q̄ olim fuerāt dānati. Sicut em̄ in no-
stris archiuis vel concilijs inuentū est, & de nostris scripijs, si dignamini requirere poteritis,
agnoscere quā de eodē subsecuta ab Alexandrino ep̄o ad Romā alterutrū sint relata. Qui Pe-
trus nō c̄tis existēs filius, & opesq̄ diei lucentiū alienus apparēs, oīno tenebras ad latrocinium
cōgruas peragendū eaz̄ cooperato inueniēs, media nocte adhuc iacente cadauere illius q̄ pa-
ternos canones subuerterat in sepulto subripuit in sedē, sicut ipse arbitratus est vno & solo p̄-
sente & eo q̄ consors illius insitebat insanix, q̄ nusq̄ penitus oīno postea cōparuit. Timothe-
us aut̄ qui Davidicę mansuetudinē exēplo subditur, & vsq̄ in finē patiens atq̄ p̄tati proprię
restitutus à Christo proprię sedis honore lætat, & sp̄ualium filiorū voces accipiens, grām cu-
rationis expectat, multiplicato in se honore à Christo principe sacerdotū, propter quē & to-
lerantię coronā sibi met̄ religauit. Attētius igit̄ oret vr̄a beatitudo pro christianissimo impe-
ratore & pro nobis ip̄sis. Vniuersam fraternitatē q̄ vobiscū est in Ch̄so, ego & q̄ mecū sunt,
salutamus, Et alia manu. In dño ora pro nobis iustissime pater.

Incipiunt decreta Felicis pape ad Siculos ep̄os.

¶ De his qui baptizati doluerunt, & postea
p̄nitere noluerunt. Cap. primum.

¶ De his qui per ignorantiam ætatis rebapti-
zati sunt. 4

¶ De presbyteris vel diaconibus qui in lapsu
hæreticorū se baptismati dederunt. 2

¶ De his q̄ ab hæreticis baptizati, aut rebapti-
zati sūt, vt ad eccl̄asticā militiā nō pueniāt. 5

¶ De his q̄ se rebaptizādos ip̄ie dederūt. 3

¶ De p̄nitē, vt ab alijs ep̄is nō suscipiant. 6

Flauio, Boetio viris clarissimis cōsulibus sub die. III. Iduum Martiarum, in basilica Cō
stantiniani, residente venerabili viro papa Felice, vnā cum. XL. ep̄iscopis confiden-
tibus vniuersis presbyteris, astantibus etiam diaconibus, Felix ep̄iscopus ecclesię ca-
tholicę vrbis Romę synodo p̄sidentis dixit. Communis dolor & generalis est ge-
mitus quod intra Africā rebaptizatos, etiā ep̄os, p̄b̄os, diaconosq̄ cognouimus. Quæ res si-
ne dubio ad nostrę quoq̄ peruenit normam sanctitatis, de quo quid obseruari debeat, ordi-
nare nos conuenit. Proinde vt manifesta sit super hoc nostrā sententiā, quæ nobis sunt visa,
recitent, Astasius diaconus recitauit.

Dilectissimis in Christo Iesu fratribus vniuersis ep̄iscopis per diuersas prouincias consti-
tutis. Qualiter in Africanis regionibus astutia diaboli fauierit in populum christianum
atq̄ id multiplici deceptione proruperit, vt non modo vulgus incautum, sed ipsos in
mortis profunda demerserit sacerdotes, nullus orbis non gemuit, nulla terra nesciuit. Vnde in
grandi m̄cerore positi dissimulare non possumus, pereuntium atq̄ à nobis exigendarū dis-
crimen animarū. Quapropter competens adhibenda talibus medicina vulneribus, ne imma-
tura curandi facilitas mortifera capitis peste nihil proffit. Sed segenius tracta perniciēs reatu nō
legitimę curationis inuoluat pariter saucios & medentes.

¶ Capitulum primum.

In pri-